

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 987: Nếu Chẳng Thể Lìa Niệm, Thì Chỉ Nên Chấp Trì Danh Hiệu Di Đà, Nhất Tâm Xưng Niệm, Mà Lìa Bỏ Mọi Tạp Niệm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 085)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nếu chẳng thể lìa niệm, thì chỉ có cách chấp trì danh hiệu Di Đà, nhất tâm xưng niệm, mà lìa bỏ hết thấy tạp niệm.】

Lời này nói ra thì dễ, khoan hãy nói đến việc “lìa niệm” đến mức không còn bám víu vào bất cứ thứ gì (nhất vô sở thủ), ngay cả điều chúng ta vừa mới nói “với người không tranh, với đời không cầu”, chúng ta cũng đều làm chẳng được. Lìa Tứ tướng, Tứ kiến, đương nhiên là càng không cần phải bàn đến. Trong tình trạng như thế này, làm sao chúng ta có thể thoát khỏi tam giới lục đạo, làm sao có thể liễu sanh tử, thành Phật đạo đây? Chỉ có một con đường duy nhất, đó chính là niệm Phật. Cho nên mới nói, lìa niệm chẳng được.

Chư vị phải biết rằng, trong Phật pháp, bất luận là tông phái nào, bất luận là pháp môn nào, cái gọi là vô lượng vô biên pháp môn, tám vạn bốn ngàn pháp môn, cho dù phương pháp và con đường tu học có khác nhau, nhưng phương hướng và mục tiêu của chúng đều giống nhau, đều là “lìa tướng, lìa niệm”. Nếu như không làm được lìa tướng lìa niệm, thì không có cách nào thoát khỏi lục đạo luân hồi, điều này chúng ta thường hay thấy trong các kinh điển Đại Thừa. Phật nói những chúng sanh giống như chúng ta đây, đều là từ vô lượng kiếp đến nay, đời đời kiếp kiếp đều đang học Phật, đều đang tu tích thiện căn phước đức, cho nên quý vị có thể đến được nơi này, ngồi nghe hai tiếng đồng hồ giảng Kinh Kim Cang, thật chẳng hề đơn giản. Quý vị thử xem Singapore có hơn ba triệu dân, tại vì sao họ không đến chỗ này, mà quý vị lại đến chỗ này? Đây chính là điều Phật đã chỉ rõ, quý vị trong đời quá khứ, đời đời kiếp kiếp đã tu tích thiện căn phước đức nhân duyên vô lượng vô biên.

Phước đức nhân duyên thù thắng dường ấy, tại vì sao quý vị vẫn còn trôi lăn trong lục đạo luân hồi? Trong quá khứ chúng ta không biết nguyên nhân nằm ở đâu, hiện tại thì đã hiểu rõ rồi, là vì chưa lìa tướng, chưa lìa niệm; căn bệnh của chúng ta chính là phát sanh ở chỗ này. Nhờ vậy mới hiểu được cái khó trong việc tu học của hết thảy các pháp môn, khó ở chỗ không dễ gì lìa tướng lìa niệm. Lần này duyên của chúng ta rất thù thắng, đúng như trong “Kinh Di Đà” đã nói: “Không thể dùng chút ít thiện căn phước đức nhân duyên mà được sanh về cõi đó”. Thiện căn phước đức của chúng ta trong đời này đã chín muồi rồi, chư Phật Bồ Tát đã giúp chúng ta thành tựu nên nhân duyên này. Chúng ta biết được trong cửa Phật có một pháp môn Tịnh độ, chỉ cần hội đủ “Tín - Nguyện - Trì Danh” thì liền có thể vãng sanh, không cần phải lìa tướng, cũng chẳng cần phải lìa niệm, chỉ cần “lão thật niệm Phật” là được rồi; đây đúng là pháp môn chân thật không thể nghĩ bàn, thù thắng không gì sánh bằng. Chỗ này cũng chỉ dạy cho chúng ta, chỉ có cách là chấp trì danh hiệu Di Đà.

Người niệm Phật thì rất nhiều, nhưng người vãng sanh lại chẳng được bao nhiêu, vậy căn bệnh này lại xuất phát từ đâu? Xuất phát từ việc “Tín - Nguyện - Trì Danh” của họ chưa đạt đến mức “nhất tâm”; cũng có nghĩa là, họ tin tưởng Tịnh độ, nhưng đối với hết thảy các pháp thế gian và xuất thế gian, họ vẫn chưa buông xả được. Họ nguyện sanh về thế giới Tây phương Cực Lạc, nhưng họ cũng chẳng nỡ xả bỏ hoàn cảnh hiện tiền, thế là trong việc niệm Phật của họ bị xen tạp, niệm như vậy chẳng được gọi là “tịnh niệm”.

Đại Thế Chí Bồ Tát đã chỉ dạy cho chúng ta phương pháp niệm Phật: “Nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm nối tiếp”. Ngày nay chúng ta niệm Phật mà không thấu nhiếp sáu căn, sáu căn vẫn cứ hướng ra bên ngoài phan duyên theo cảnh giới lục trần, sáu căn chưa được thấu nhiếp. Niệm không thanh tịnh, một mặt thì niệm Phật, một mặt vẫn còn khởi vọng tưởng; niệm Phật như vậy không thể vãng sanh, chỉ có thể gieo trồng chút ít thiện căn với thế giới Tây phương Cực Lạc mà thôi, chứ trong đời này thì quyết định không thể vãng sanh. Nếu muốn ngay trong đời này được vãng sanh, hãy ghi nhớ thật kỹ mấy câu nói này: “Nhất tâm xưng niệm, mà lìa bỏ mọi tạp niệm”. Lìa bỏ mọi tạp niệm chính là không xen tạp, nhất tâm xưng niệm chính là không hoài nghi; không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn, như vậy thì quyết định được vãng sanh.